

[Nøhr.]

ver fritaget, og at til Gengæld de virkelig betydelige Erhvervsindtægter fremtidig rammes langt stærkere end hidtil. Hvis man blot virkelig klargør sig disse afgørende Ændringer, har man et rigtigt Billede af den nye Erhvervsbeskatnings Karakter, og ogsaa her er Lovforslaget helt paa Linie med Det radikale Venstres skattepolitiske Synspunkter.

Tilbage har jeg kun et Par Bemærkninger om Mindretallets Ændringsforslag, som jeg maa fraraade at stemme for. Navnlig synes jeg, at det konservative Mindretals Udtalelser i Betænkningen er en Udfordring til sund Fornuft. Ikke blot udtaler det konservative Mindretal, som det blev nævnt af det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen, sig i rørende Vendinger om Tjenestemændene, skønt det, som det allerede er oplyst, netop er de Konservative i Udvalget, som har rejst Kravet om Erhvervsbeskatningen af Tjenestemænd, men desuden angriber Mindretallet Ministeriets og Flertallets Forslag med en Henvisning til, at de særlig vil gaa ud over Mellemindtægterne. Dette er en Paastand ganske ved Siden af Virkeligheden. Det er netop det konservative Mindretals Ændringer, som vil gaa ud over Mellemindtægterne.

Det konservative Mindretal foreslaar, at 50 pCt.s Forhøjelsen først skal kunne tillades for Indtægter over 10 000 Kr. paa Landet og over 20 000 Kr. i de større Provsbyer. Det vil altsaa sige, at en Indtægt paa Landet paa 9 500 Kr. f. Eks. eller i Købstæderne en Indtægt paa 19 500 Kr. under ingen Omstændigheder maa gives højeste Tillæg. Men hvor mange Indtægter tror det konservative Mindretal egentlig der findes paa Landet paa over 10 000 Kr. eller i Provsbyer paa over 20 000 Kr.? Det er et meget lille Antal. Stillingen er virkelig ikke den, at Mellemindtægterne paa Landet rækker op til 10 000 Kr. eller i Provsbyerne op til 20 000 Kr., de virkelige Mellemindtægter ligger i et helt andet og betydeligt lavere Bælte. I mange Landkommuner vil Skatteindtægter over 5 000 Kr. være meget hurtigt talte, og i mange Provsbyer vil Skatteindtægter over de 20 000 Kr. ogsaa være faa. Derfor maa Paalægsgrænsen nødvendigvis rette sig efter Indtægtsniveauet i Kommunen, hvis en retfærdig Ligning skal kunne skabes. Derfor maa Kommunerne have Frihed over for, hvor Paalægsgrænsen skal være.

Det konservative Ændringsforslag med de høje Grænser for, hvornaar Maksimums-

tillægget maa benyttes, vil forhindre Kommunerne i at give Maksimumstillægget til netop de Indtægter, som ud fra den enkelte Kommunes Indtægtsforhold bør have det. Det vil atter sige, at de virkelige Mellemindtægter vil komme til at bære den Forhøjelse, som det efter det konservative Forslag forbydes at paalægge de større Indtægter. Man kan med Sikkerhed sige, at hvis Indtægter paa Landet paa f. Eks. 7 000—8 000 Kr. ikke maa faa Maksimumstillægget og Indtægter i Provsbyerne paa f. Eks. 16 000—18 000 Kr. ikke maa faa Maksimumstillægget, saa vil de smaa Indtægter og Mellemindtægter paa 3 000—4 000 Kr. paa Landet og 4 000—5 000 Kr. i Byerne komme til at betale Gildet.

De Konservative sejler derfor under falsk Flag, naar de taler om Hensynet til Mindretallet. Forslaget er en oplagt Beskyttelse af store Indtægter til Skade for Mellemindtægterne. Yderligere talte nu det ærede Medlem Hr. Korsgaard stærkt imod Adgangen til at nedsætte de smaa Indtægter over det frie Skøn med 80 eller 90 pCt. Jeg maa sige, at her har vi et meget virkningsfuldt Udtryk for konservativ Skattepolitik. Fritagelse af et bredt Bælte af store Indkomster for Maksimumstillæg og derfor større Skat til de lavere Indtægter og ingen forøget Nedsættelse for de helt smaa Indtægter! Virkningerne heraf kan enhver se. Det vil betyde en betydelig Forringelse af Mulighederne for at lægge en god Ligning med Hensyntagen til den virkelige Skatteevne.

Jeg skal derfor anbefale, at man forkaster Mindretallets Ændringsforslag, men at man stemmer for de af Ministeren og Flertallet stillede.

Anden Næstformand (Ulrich): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne. Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 16. December, Kl. 13 med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 299 af 26. November 1931 om Statsanstalten for Livsforsikring.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Fortrinsret i Høsten for Aaret 1937 for Gæld, der stiftes af Ejere og Brugere af Landbrugs-ejendomme til Anskaffelse af Saasæd, Frø og Kunstgødning.